

För fyret är te baka, var in Bondtjering jär i byjen, som
hadd otrerna e föuse. I sama byjen findest in gambelän ka-
kel-~~te~~ tjering, bondtjärnen jek till-än ä beklaga jär. Käkelt-
tjärnen hört järn mä hä öra ä sa: jak ska koma ti te äder
ästa si huro ftar tillk tär, jak hört aderstev-mor jar, att kuddona
äder brukar vara allt fäito om mornan ta neh komber ti. Jak
ska häma e moron te äder, men doh ^{skä} skaff dä in kvarter brän-
vin tär jak komber. Bondtjärnen gick heim ä var glad, hon
skaffa jär mä bränvine jär on sku ha allt färdet. Käkelt järn-
jen kom där tärpär som jak var. No Tär hon kom te gals jär
smög on jär in i föuse, ä in listan påsa stökt on in i föuse just
under träsgäbn ä jek in stugon. En dagakar som hugd vän på trit-
bakkan, jär att on ha nanting i föuse. Han jek ti ästa föte ä hitta på
henners jömor; men han la dem ti te baka. Käkelt-tjärnen var i stu-
gon ä skada i bränvine, ä så strast att ilakit fette ha lagt na i föuse
däiras. De ~~te~~ jek så häda tjärnan te föuse ä byrja sök; men int
hitta de ä strast; men ta de ha sökt in ständ jär hitta de än
listan påsa som heinen ä lite ull var i. Tär sa käkeltjärnen: ja, no
sai jak hä, att ä sku vara na tär, ä hä de ära just som ha råd för allt
ihopp; men no ska ni slipp dä hä, ä hä ~~te~~ jek så, påsan te on hort strast
Men huru ä jek mä kuddona om de valt frisk väit jak int; men
hä väit jak, att påsan slapp ^{de} i föuse sätt.

Heila satjen valt tjänd på hä sätte; Dagakarn byrja tala om;
om kvälde va han så om där, ta så ^{de} att de var narra

Jesbude e. Hana i Galden

Tär tredie där e jesbud i ^{värt} Hana i Galden ä Jesus mor var tär.
2. Jesus värt ä bude ä Lärjungan hans. Tär vine byrja feil, så sa
Jesus mor at an: te lär ha lite äv vine jär. 4. Tär sa Jesus
at än, kvinna va har jak jöra mä dä? män tid ha int hä-
me än. 5. Tär sa modron hans at lägfottje: va an jäger at
äder hä ska neh jöra. 6. Tär var tär seks steinkerukor som var
sät ätt häb brutje Jidan hadd mä ^{hand} tvättningen. 7. Tär sa Jesus
at dem; öis vattne i tem de krukorna så de val full, ä de öist dem
riktigt full. 8. Tär sa Jesus: hära dem neh te sjänkar, ä de bar
dem. 9. Ä ta sjänkar smaka vine som ha väre vattne ä int
visst vadan ä kom; men lägfottje som ha öist vattne visot na
ä. Tär spekade bäl ätt brudgomern. 10. Ä sa at an: äder bru-
kar lägg fram först hä bäter vine, ä sän jästerna ha väre
druittjen, så lägger de fram hä sämber; men doh, has jönd bort
hä bäter hitils. Dä hä ä förtas undervertje som Jesus jök i Hana
ä hans lärjungan byrja tro på an.

Så jag^{en} en pojke kringom sju år gammal, var i granskap
 en pojke, som var två år yngre, han hadd en sjuk-
 dom som slo ut i skorv öfver heila kroppen, han måst
 vintertid. Så kom en kvacksalvar tjäring. Fadern åt poj-
 tern fråga om tjärnjens om om visst nå bot för hä feile. Tjärnjen
 skada på pojken, å straxt så om hä var "fasna" men fins no
 bot för hä. Fadern sa: kan nio bot hä äh? ja! jag sko int
 första må på teko de, no ha jag bota mang som ha vare värr,
 som ha vare så sjuk ~~de~~ så de skada bara ätt ändan på dem (död)
 Fadern sa: nå, no måst nio ätt freist ätt han de äh, no ha vi
 freistar ätt an allt va fallt ha visa, men han val karna ra
 värr å värr. Tjärnjens sa: om nio sko ha kome te måsk
 förr, så ha an vare biter lang sår, Fadern sa: sko int ä lä-
 ta jöra på änn? jo, hvar för int; men hä kan dok jöra sjölf,
 bara ä val nytt (ny måne) Dok ska skrapa gull, silver, kä-
 parrn, mässing, sink, tåw, bly, ålon å svafte, nie sorter, Allt
 ska dok lägga i vattne å trätt heila pojken. Så ska dok spill
 kort vattne öfver vänster axelen tri gangor, fast ä far eer tjä-
 vilde rei först gangor allt ihop, först gangor ska dok säj: är ä
 fasna äv vattne så far ä; äder gangor ska dok säj: är ä fasna
 äv vattne så far ä, trede gangor ska dok säj: är ä fasna äv jo-
 den så far ä. Vattne ska spillas bakom e hus som ha vale, flytt
 ta tri varv. Bara dok jörks som jag saht, å tror på ä, så ska dok
 si pojken val biter. Om medlet vant begagnat nikt ätt tjärnjens
 förarnad veit jag int; men pojken väst opp te har, å friskt är
 an, han är öfver flytte är

Slutligen måste jag bedja om ursäkt, jag äger ingen färdighet uti
 svenska språkläran. Ja att jag kunnat fullgöra det uppdrag jag
 blef anförtradt, jag började vid 30 års ålder med skrifning och
 Räkning samt andra kunskaps öfningar. Jag var vipt i tre må-
 nars tid vid Herr Svedbergs Läranstalt. Men så okunnig jag var
 och dertill har jag så dåliga ögon, att jag ej kunde deltaga uti alla
 de nyttiga Läröfningen som den förenades. Men vill Herr Freuden-
 thal ha någa reda på den ifrågasvarande dealekten, kunde Han vän-
 da sig till Timbermans Matts Nylund, på jernvägs-verkstadens i Hel-
 singfors. Han är hemma från Sochlotby af Nyharleby socken, och i
 tolf års tid tjenstgjort vid Skarpskytte-batalion. Den samme kunde munt-
 ligen uppgifva dealekten för Nyharleby, allmoges språket.

Nyharleby, den 15 November 1875

Erik Olm.

Ursäkta min svaghet.

